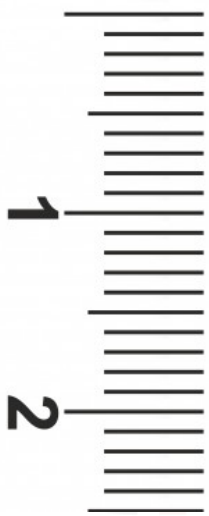

Floreny ze skarbu z Zalewa

Datowanie: przed 1334 r. Nr inwentarzowy: N-9334 OMO emitent: Włochy, 1 połowa XIV w. mennica: Florencja mat: złoto; tech: bicie; śred: 20,5 mm; waga: 3,420 g. napisy: awers: + FLOR-ENTIA rewers: /znak menniczny - ptak/ S-IOHA-NNES. B. Depozyt złotych monet złożony ze 102 florenów wybitych w latach 1252-1333 we Florencji, Francji (naśladownictwa), mennicy papieskiej w Avignon oraz w Delfinacie Viennois. Ukryty po 1334 roku w fundamentach piwnicy jednej z kamienic, w okresie dynamicznego rozwoju miasta, położonego na skrzyżowaniu dróg wodnych i lądowych. Pierwotna ilość mogła być znacznie większa. Zbiór stanowił ogromny majątek i najprawdopodobniej należał do kupca lub dygnitarza. Skarb odnaleziony został w 1991 roku, w trakcie budowy garaży w okolicach starego miasta. Wcześniej, w latach 70-tych, na skarpę gdzie miały powstać, zepchnięty został gruz pozostały po porządkowaniu zniszczonego w czasie wojny centrum miasta. Wraz z gruzem monety rozproszone zostały po całym wysypisku, część z nich zaginęła. Muzeum w latach

1991-2000 zgromadziło drogą wykupu od znalazców 88 sztuk. Obecnie depozyt liczy 102 monety - uzupełniony poprzez zakup w antykwariacie w Gdańsku. Jest to najpiękniejszy i najcenniejszy skarb w zbiorach Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie. Floreny zaczęto wybijać we Florencji w 1252 roku i bardzo szybko stały się monetą wzorcową prawie dla całej Europy. Jako stabilna, „twarda waluta”, pełniły funkcję pieniądza międzynarodowego. Wybijane były w dużych ilościach, zaspakajając potrzeby rynku. Doczekały się też licznych naśladownictw. Na awersie monet bitych we Florencji umieszczono mówiący herb miasta - kwiat („flos”). Od niego wzięła swoją nazwę moneta. Jest to stylizowana lilia gotycka o trzech płatkach i dwóch szypułkach. W otoku, po obydwu jego stronach napis: FLOR-ENTIA. Na rewersie przedstawiono wizerunek patrona miasta - Jana Chrzciciela. Postać stojąca na wprost, z nimbem wokół głowy i krzyżem w lewej dłoni, odziana w płaszcz z sierści wielbłądziej. W otoku napis: S-IOHA-NNES. B. i znak menniczy. "Skarby monet w zbiorach Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie", Olsztyn 2001, s.10.